

Ազգ

Մանեժայա հրադարակում հայ դասանիներ են տուժել

Երբ ռուսասանաբնակ հայազգի դասանիներ Գագիկն ու Ռուբենը իրենց ռուս, վրացի ու ադրբեջանցի ընկերների հետ Մոսկվայի կենտրոնում գտնվող Մանեժայա հրադարակին կից սնանկացում դեկտեմբերի 11-ին նշելով Գագիկը ծննդյան օրը՝ դուրս եկան սնանկացում, մահաց վրա հարձակվեց ծայրահեղականների մարտի: Այս մասին հաղորդում է «Ազատություն» ռադիոկայանը: Երեկվա համարում «Ազգը» իր հեղիկները, որ դեկտեմբերի 11-ին Մոսկվայի Մանեժայա հրադարակում ազգայնամոլ ծայրահեղականները «Ռուսասանը» ռուսներին, Մոսկվայում մոսկվացիներին» ել այլ կարգախոսներով կազմակերպել են մասսայական անկարգություններ, որոնց արձագանքել են ՌԴ դեկլարացիայի ղեկավարները: Նախագահ Մեդվեդևը վստահեցրել էր, որ, առանց կասկածի, բոլոր մեղավորները ղեկավարներն են: Ինչ վերաբերում է կոնկրետ հայազգի դասանիներին, ապա մահաց անբոխից դառնալով են հակառակորդ: Ինչպես երեւում է YouTube կայքում, ինչպես նաև ռուսասանյան դաշնային հեռուստատեսության «Գագիկն ու Ռուբենը» թափուլում են ռուս օգնության մեթոդիկ թանկ: Ռուս ընկերները փորձել են դառնալ «թխամոր» դասանիներին, սակայն, անբոխը հարձակվել է նաև մահաց վրա: Այժմ երկու հայազգի դասանիները սանն են: Ինչպես երեկվանում են «Ազատություն» ռա-

դիոկայանից, Գագիկի վիճակը գնահատվում է որոշ միջին ծանր. նա մի քանի օրվա պահպանումից անկողնում, քանի որ վնասվածքներ ունի: Նույն աղբյուրից ճշտվում են, որ ավելի ծանր է ռուսների ադրբեջանցի ընկերոջ վիճակը, որի մեջքից դաժակահարել են: Բացի երկու հայ դասանիներից, տուժել է նաև հայազգի Սերգեյ Գաղաբյանը, որը «Մոսկվայի» ֆուտբոլային ակումբի համակիր Եզր Սվիրիդովի ընկերներից է: Նույն Սվիրիդովի, որի մահն էլ իբր թե ստիպել է ծայրահեղականներին ճանաչված անբոխի անկարգություններ կազմակերպել են «Ռուսասանը մաքրել այլազգիներին»:

Հավելեմ նաև, որ որոշ հյուսիսկովկասյան կայքերում, հասկալի ահա սուղերը կոչ են անում «վերադարձի կոնցենտրացիոն ճանապարհը» ծայրահեղական ճանաչված երիտասարդներ Հյուսիսային Կովկասից: Միևնույն ժամանակ, Ռուսասանի կովկասյան համայնքների գլխավոր կազմակերպությունները, այդ թվում՝ Ռուսասանի հայերի միությունը, կոչ են անում կովկասցիներին դուրս չգալ սանն հանրահավաքների ու ավերող սրություն չհարդրել միջադեպերին:

Ընդհանուր առմամբ, ըստ ռուսական սլավոնների, Մանեժայա հրադարակում տեղի ունեցած իրադրություններից տուժել է 32 մարդ: **Հ. ԱՅՅԻ**

«Մեփական ժողովրդին «ցեղասպանությանը օժեկը» ոչ հայրենասիրություն է եւ ոչ էլ դիվանագիտություն»

Ա. ՏԱՐԱՅԻՆ
1948 թ. դեկտեմբերի 9-ին ՄԱԿ-ի ընդունած Ցեղասպանության հանցագործությունը կանխարգելելու եւ դասակարգող մասին կոնվենցիայի նախատարածությունն առնչվում է հայ ժողովրդի անկողնում 1948 թ. հունիսին խաղաղության հետադարձում եւ հետադարձումների վերաբերյալ կազմակերպություններ, որ 1921թ.-ին դասառ դարձավ երիտասարդ բանասեր Ռաֆայել Լենկյանի հարցնելու իր ժողովրդին, թե ինչո՞ւ հայերը չեն դիմում Հայոց եղեռնի կազմակերպիչներին ձերբակալելու համար: Այս հարցին ի դասասիրական ժողովրդում ապուստ է, որ որեւէ օրենք չկա, որի շնորհիվ կարողանան հարավոր լինել մահաց ձերբակալել: Հենց այս դասասիրական է ստիպում Լենկյանին բողոքել բանասիրությունը եւ ընկրկվել միջազգային իրավունքի մեջ՝ նվիրվելով մարդկության դեմ հանցագործությունների ուսումնասիրմանը, որն էլ, ի թիվս այլոց, ձանադար է հարթում 1948 թ. կոնվենցիայի ընդունման համար:

Այս հիշեցմամբ երեկ երեսանում մեկնարկած եւ Ցեղասպանության հանցագործությունը կանխարգելելու եւ դասակարգող մասին ՄԱԿ-ի կոնվենցիայի ընդունմանը նվիրված «Ցեղասպանության հանցագործությունը. կանխարգելում, դասակարգում եւ հետադարձումների վերադարձում» խորագրով միջազգային գիտաժողովում ելույթ ունեցավ Հայաստանի ԱԳ նախարար **Եղվարդ Նալբանդյանը**: Նշելով, որ հաջորդած 60 տարիներին չկանխվեցին ողբերգությունները կամբողջում,

Պաշտոնաթոշակի ընդունմանը նվիրված «Ցեղասպանության հանցագործությունը. կանխարգելում, դասակարգում եւ հետադարձումների վերադարձում» խորագրով միջազգային գիտաժողովում ելույթ ունեցավ Հայաստանի ԱԳ նախարար Եղվարդ Նալբանդյանը: Նշելով, որ հաջորդած 60 տարիներին չկանխվեցին ողբերգությունները կամբողջում,

Ռուսներին, դաժարում եւ այլուր, Նալբանդյանը ընդգծեց, որ դրանով իսկ ի ցույց դրվեց, որ զուտ լավ կամք բավարար չէ արձանախիլ անելու ցեղասպանություն ծնող այնպիսի դրսեւորումներ, ինչպիսիք են ազգային, էթնիկական, ռասայական կամ կրոնական հոգի վրա սերմանվող ասելությունն ու թեմանամը: **Տես էջ 3**

«Հայաստանը կկարողանա՞ ճանաչել Ղարաբաղի անկախությունը»

«Ճաշանդության» օրինազոծի շախոյանն Թորթ-աղբը շանախան
արշազանք

Տ. ՇԱՐՄԻՆ
ԵԱՀԿ-ի Ասանայան հրավիրված գագաթնաժողովից հետո «Ճաշանդության» կոնսուլյացիայի նախաձեռնությամբ Հայաստանում վերստին աշխուժանում է սրահայան հարցը: 1991-ի սեպտեմբերի 2-ին անկախության հռչակած Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետությունը ճանաչելու հարցը: Ինչ խոսք, սա մտքը հարց է, սանահայանները զգուշանում են սանահայանություն էր ենթադրում, որդեպի գերեւ մա ավելորդ չարչկումներին:

Փոխադարձ մեղադրանքները, սակայն, հանգեցրին ոչ միայն հարցի

չարչկմանը, այլև անստեղծ լեզու հարկմանը: Դրա թերեւս ամենավաղ օրինակը «Ճաշանդություն» կոնսուլյացիայի նախագահ Րաֆֆի Հովհաննիսյանին հասցեագրված մեղադրանքներն էին, թե ինքը ինչո՞ւ ԼՂՀ ճանաչման հարցը չէր բարձրացնում, երբ ՀՀ արձագանքաբար ի դասակարգող ժողովրդում եւ ասել, որ 1992-ին որդեւ արձագանքաբար Րաֆֆի Հովհաննիսյանը հենց ՀՀ ազգային ժողովում բարձրացրել է ճանաչման հարցը, մոլորիկն ընկել է լատինական մի քանի քանի տերմինների ա-

մում, որոնք Արգենտինայի գլխավորությամբ ճանաչելու դասասանականությունն էին դրսեւորել, բայց աղադրում:
Համեմայն դեպ, դեկտեմբերի 9-ին ՀՀ ԱԺ-ում փորոմի բացակայությունը հերթական անգամ ասղավեց Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետությունը ճանաչելու վերաբերյալ «Ճաշանդություն» խնդիրը: Ճաշանդության օրինազոծ, որի օգին վերակեր էին ընդամենը 13 դասականներ, որոնց թվում՝ Հայ հեղափոխական դաշնակցության՝ Միսիսյան Երկա անդամները: **Տես էջ 8**

Ջուլիան Ասանձն ազատ է

Երեկ Լոնդոնի դասարանը որոշում է ընդունել WikiLeaks-ի հիմնադիր Ջուլիան Ասանձին, սեփական հայցադիման համաձայն, ազատ արձակել գրավի դիմաց: Հիշեցնեմ Ասանձին դեմ մեղադրանք է հարուցված Հվերիայում սեռական բռնության հանցագործություններ իրականացնելու հիմունքով: Ջուլիանը հերքում է իրեն հասցեագրված բոլոր մեղադրանքները: Լոնդոնի դասարանի դասավոր Հովհարի Ռիդին երեկ որոշում է կայացրել՝ «գրավի դիմաց, մինչև հաջորդ դասական միջոց, ազատել Ասանձին, սահմանելով մա նկատմամբ, սակայն, որոշ սահմանափակումներ»,՝ սեղեկացնում է «ՌԻԱ Նովոսի»-ին:

OpenLeaks-ը կդառնա WikiLeaks-ի այլընտրանք

WikiLeaks-ի թիմի նախկին երկրորդ դեմքը **Պեճեկ Գոնչալյան-Բերգը**, որը կայից հեռացել էր հիմնադիր Ջուլիան Ասանձի հետ լուրջ արձանությունների դասասանական կայից, որը կոչվելու է OpenLeaks: Դրա տեխնոլոգիան այնպիսի է, որ ամեն մի ընկերության աշխատակից կարողանա OpenLeaks-ի միջոցով անանում կերպով սեռասցիոն ժողովրդում հաղորդել հրատարակչին, որին ինքը կընթերցի: Այստեղ կլուծվի WikiLeaks-ի ճանապարհին ծանագած հիմնական խնդիրներից մեկը, նույն է BBC-ն:
Գոնչալյան-Բերգի կարծիքով, WikiLeaks-ը պետք է զարգանալ սխալ ուղղությամբ: «Մեկ կազմակերպությունում կենտրոնացած են անհավասար իշխանություններ, դասասանականություն են ռեսուրսային սահմանափակումներ», ասել է նա BBC-ի թղթակցին:

Ի սարբերություն WikiLeaks-ի, OpenLeaks-ը ինքը չի հրադարակել կամ սուղի մյուսերը, այդ դեպ թողնելով մամուլին, ոչ կառավարական կազմակերպություններին, արհմիություններին եւ մյուս անհագրի կողմերին:
OpenLeaks-ը միայն «կհամարի տեխնոլոգիաներ» ցանցային անանում փոխարկողների տեղում: Դրա շնորհիվ կստեղծվի բազիլ գանց, որը թույլ կտա աղապարակել աղբյուրների գաղտնիությունը եւ փաստաթղթերի կառավարումը:
Չզուր ֆաղաբացիները կարող են վավերագրերը վերահասցեագրել կազմակերպության կայքին, որտեղ դրանցից կօգտվեն որոշակի ժամկետով: «Եթե այդ ժամկետից հետո մա նա չուղեման իմանալուց հրադարակել փաստաթղթերը, այդ մյուսերը մասշտաբ կդառնան համակարգի մյուս բաժանորդներին», դարգարանել է Գոնչալյան-Բերգը:

Կվերանայվի «Ռոսիկանության մասին» օրենքը

Աժ արհաերք միսի ժամանակ առաջին ընթերցմամբ դասագամավորները վերանայել են «Ռոսիկանության մասին» օրենքի ուղղումների նախագիծը, որը որոշում է իրավադաս մասնիկների հասուկ միջոցների գործարման կարգը:
ՀՀ ռոսիկանության դեքի տեղակալ **Արթուր Օսիկյանի** փոխանցմամբ՝ ուղղումների միջոցով հասանալում է, որ իրավակարգի ժամանակ ռոսիկաններն էթիկայի կանոններով են առաջնորդվում, հասակ որոշում են ռոսիկանների կողմից ֆիզիկական ուժ, հասուկ միջոցներ եւ զենք գործարկելու դեմքերը:
«Ուղղումներում նեվում է, որ հասուկ միջոցները ռոսիկանության ստառագիմության մեջ ընդգրկված են օրենքով նախասեւված տեխնիկական միջոցները (սարքեր, սարավորումներ, առարկաներ, մյուսերը) կամ ծանայողական եները, որոնց հիմնական նեանակությունը մարդ-

կանց նկատմամբ անմիջական ֆիզիկական, հոգեբանական կամ նյութական օբյեկտների նկատմամբ անմիջական ֆիզիկական նեգործությունն է», ասաց նա:
Օսիկյանը եեքեց, որ ըստ օրենագծի հասանալում է ռոսիկանության դասակարգությունը՝ հասուկ միջոցների դասակարգման դասակարգումների, դրանց ժամկետի դասակարգության սուղումը:
Որոշ սլայներով 2008-ի մարտի 1-2-ին երեսանում տեղի ունեցած զանգվածային անկարգությունների ժամանակ զոհվածների մահվան հիմնական դասառ են դարձել «Չերմուխա» ժամկետանց գազային նեանակները:
Օսիկյանի ներկայացմամբ՝ արգելվում է նաև հասուկ միջոցների գործարկումը, նաեւ՝ եների, որո՞ւ կարող են ֆաղաբացիների կանոնի եւ առողջությանը լուրջ վնաս դասառնել եւ վսանգավոր են մարկանց համար: **Հ. Հ.**

Ե թ ե Ա Պ Պ Ա, ա պ ա Ի Ն Գ Ո

Ա Պ Պ Ա դայանագրեր ձեռք բերելու
ժամկետի ավարտին մնացել է 16 օր:

«ԻՆԳՈ ԱՐՄԵՆԻԱ»
աղապարակման ընկերությունը կասարում է դայանագրերի ձեւակերպում:

- ✓ ՀՀ, ֆ. երեւան, Տղազիչների 8
- ✓ ՀՀ, ֆ. երեւան, Դեմիրճյան 38
- ✓ ՀՀ, ֆ. երեւան, Վ. Սարգսյան 20 հասցեներով:
- ▼ www.ingoarmenia.am կայքում
- ▼ 010-59-21-21 թեք գծով:
- ▼ Telcell տեքմիայներ միջոցով

Ինչպես նաև գործում է ԱՆՎՃԱՐ առարում:

«ԻՆԳՈ ԱՐՄԵՆԻԱ»
Սեքմ վճարում ենք: Մի՛քs*

* համաձայն աղապարակման դայանագրի եւ դայանագրերի:

Կոմանդոս. Բանակցային բոլոր փուլերում դարսվել են

Ղարաբաղյան հիմնախնդրի բանակցային գործընթացի ժամանակ հայկական կողմի ցանկությունը՝ ժամանակ առ ժամանակ անկախ Ղարաբաղ, որն էլ ֆիզիկա չէ: Սա գեներալ-մայոր Արկայի Տերթազյանի (Կոմանդոսի) տեսակետն է:

Ի սարբերություն Հայաստանի, Ադրբեյջանն ունենում է այն, ինչին ձգտում է, համանախագահներն էլ միջոց հանդես են գալիս Ադրբեյջանի սարածախյան ամբողջականության օգտին:

«Կարելի է ասել, որ Հայաստանը բանակցային բոլոր փուլերում դարսվել է», ասաց Կոմանդոսը «Արցախ» ակումբում:

Թեև Ասանյանի զագաթաժողովում որևէ արատարար զարգացում չէր, սակայն նախագահի ելույթում Կոմանդոսը վճռականություն է նկատել: «Կարելի է ասել՝ Հայաստանը նահանջից անցնում է հարձակողական դիրքում»: Նրա զննահամար՝ Ադրբեյջանի ակնկալիքները զագաթաժողովից բազմաթիվ էին. հարեան մեծությունը ցանկանում էր զարգացնել իր հաջողությունները, սակայն Ասանյանում որևէ զարգացում չէր չունեցավ: «Ադրբեյջանը բավարարված չէ, իսկ մենք: Մենք ոչինչ չունենք: Զուրկ ենք այնպիսի բնավորություն, որովհետև իրականությունը ճիշտ ներկայացնում է միջոցառումը Ադրբեյջանը ՄԱԿ-ում ասած և լուրջ ներկայացուցչություն ունի»:

Ադրբեյջանի հակահայ ֆարոգչությունը նա համարում է փուլիկ, որը կարող է հեշտությամբ թայթել հայ դիվանագետների լավ աշխատանքի է հայերի միասնականության դարազային: Հակահայ ֆարոգչության դեմ թայթելու համար Հայաստանը հիմնախնդրի լուծման հարցում հայերն իրենց ամբողջ ներուժն օգտագործեն, ԼՂԳ անկախության հաստատումը հաջողություն կունենան:

Անդրադառնալով «Ժառանգություն» խմբակցության «Հայաստանի կողմից ԼՂԳ անկախությունը ճանաչելու մասին» օրինագծին, որի փնտրությունը խորհրդարանական մեծամասնությունը բոլորեց, և օրինագիծը չընդունվեց, Կոմանդոսն ասաց, որ դատարարություն է հանդիպել «Ժառանգություն» խմբակցության դատարարների հետ և թայթել, թե ԼՂԳ անկախությունն ի՞նչ սահմաններով են նախատեսում ճանաչել:

«Եթե ճանաչումը ներկայիս սահմաններով թայթել է ճանաչվի, ապա երկու ձեռքով կողմ են: Սակայն եթե ճանաչումը թայթել է լինի մի ֆանի քաղաք հանած՝ դեմ են»: Կոմանդոսի զննահամար՝ Աժ մեծամասնությունը խնդրի վերաբերյալ միասնական հայեցակարգ չունի և ստանում է Սերժ Սարգսյանի արձագանքին:

«Եթե համադասարանական ցուցում լինի, ապա մեծամասնությունը զուրկ անդրադառնալ այդ հարցին», ասաց Կոմանդոսը՝ միաժամանակ ընդգծելով, որ ԼՂԳ ճանաչումը կարող է խնդրից առաջացնել միջազգային հանրության հետ և մեծացնել դատարարի հավանականությունը:

Յուրաբանցյուր ցեղասպանություն հողոխոս է, բայց Իսրայելը, նաև Միացյալ Նահանգներն անօրինակ չեն ճանաչում Հայոց ցեղասպանությունը: Հրեա, ցեղասպանագետ **Իսրայել Զառնի** ելույթը «Ցեղասպանության հանցագործությունը. կանխարգելում, դատարարություն և հետևանքների վերացում» թեմայով միջազգային գիտաժողովում, որ մեկնարկեց երեկ Երևանում, հիմնականում մի ֆանի առաջարկ էր ներկայացնում:

Զառնիի խոսքով, որ ներկայացվեց գիտաժողովի «Ցեղասպանության հանցագործությունը կանխարգելելու և դատարարության մասին 1948թ. կոնվենցիայի մեկնումն և

սաղմոսում, խոսեցանքում, որդես՝ «սեր ուրիշների մահվան նկատմամբ»: Ընդ որում, Հայոց ցեղասպանությունն, ըստ գիտնականի, «հարձակում էր կյանքի դեմ, ջիհադի կոչ էր մուսուլմաններին»:

Այդուհանդերձ, ըստ Իսրայել Զառնիի, կարելի է մարդկանց հասցնել ցեղասպանության հանցագործության դատարարելիության կարեւորությունը, հասնել նրան, որ մարդիկ թույլ չհան նոր ցեղասպանություններ:

Նույն միտքն էր մեկ գեղագրի՝ Լիբանանցի ժամանակավոր Կալի Նիկոլաս Կեյրի խոսքերով, հանցագործության այս դատարարություն կարելու է նաև կրթությունը: Ցեղասպանու-

փոփոխության վկայություն է համարում եկեղեցիների նկատմամբ վերջերս իրականացված ֆալսափականությունը, որի առնչությամբ, սակայն, Հայաստանում այլ գնահատականներ են հնչում:

Գերմանացի գիտնական, իրավաբանական **Թեսսա Հոֆման** էլ զգնում է, որ եթե Հայաստանը ցանկանա, կարող է հայկական ցեղասպանության հարցը Ադրբեյջանի միջազգային դատարանի մեկնարկման առարկա դարձնել: «Ստանություն, ուժացում, ոչնչացում. այս ամենն առկա է Օսմանյան կայսրության կազմակերպած գործողություններում: «Սառը ցեղասպանության» գործերը են կա-

«Հայոց ցեղասպանության ճանաչմանը խաղաղություն կհաստատվի սարածաքաղաքում: Բացի այդ՝ հող կնախադասվի նաև ղարաբաղյան հիմնախնդրի կարգավորման համար՝ հաշվի առնելով Ադրբեյջանի կողմից ներկայացվող սղառնալիքները», ասաց նա: Նեյն, որ Լեւոնտր Դեստոյիսի Հայոց ցեղասպանության միջազգային ճանաչման գործում ներդրած նշանակալի ավանդի համար նախագահ Սերժ Սարգսյանի հրամանագրով դարգետարվել է Միլիթար Գոչի մեդալով:

«Այս դարգետը Ձեզ հանձնելը եղել է մեր ժողովրդի ցանկությունը, և և կատարել են այն: Մենք երախ-

Ցեղասպանությունը՝ «սեր ուրիշների մահվան հանդեպ»

Միջազգային գիտաժողով՝ ՄԱԿ-ի կոնվենցիայի համաձայնությամբ

Կալի Նիկոլաս Կեյրի և Իսրայել Զառնի

Թեսսա Ագասյան

Լեւոնտր Դեստոյիսի

ընդունման արժանիքները են նույնատիպերը» միտքով, ամենից առաջ առաջարկում է ընդունել, որ ցեղասպանությունները համագործակցում են ունենում, ինչպես դա եղել է Հոլոկոստի, Հայոց ցեղասպանության և այլ ողբերգությունների ժամանակ: «Նույնիսկ ֆոները, որոնց ասելով ենք մենք հիշում որդես սղառնություն իրագործողների, նույնպես ենք արվել են բռնությունների և համագործակցության, նեյց Իսրայել Զառնի: Նույն կերպ հրեաները, որդես հողոխոս ժամանակահատվածի համագործակցում են ճանաչում զննողներին, անգամ խորհրդային Միության 2 մլն-ից ավելի ռազմագերիներին, որ նույնպես սղառնվել են զագային սեյակներում:

Հրեա գիտնականը առաջարկում է նաև աշխարհին լավ ներկայացնել Ցեղասպանության իմաստը, ներկայացնել որդես ֆաշիզմ, հե-

թյունը, ըստ Կեյրի, մարդկանց իրագործած հանցագործություն է, ուստի խնդիրը նաև այդ մարդկանց ճիշտ կրթությունն է: Եվ այն դեպքում, երբ մարդիկ, սարբեր լինելով, մնում են նույն իմաստը կրողը՝ մնում են մարդ, ինչպես է, որ մեկ ժողովուրդն իրեն թույլ է սալիս սղառնել մյուսին:

Թուրք մտավորական **Թաներ Աֆչամի** խոսքերով, Թուրքիայի կողմից Հայոց ցեղասպանությունը չճանաչելը ֆալսափական բնույթ է կրում, մինչդեռ առանց դատարարության խնդիրները լուծելու՝ Թուրքիան չի կարող ժողովրդավարություն կառուցել: Եվ այս դիրքում միայն Աֆչամին չէ, բայց Թուրքիան իր դատարարության հանդեպ ժխտողական վերաբերմունքը փոխել չի ցատում: Այդուհանդերձ, Աֆչամը հույս է հայտնում, թե Թուրքիան օտևով կանի դա, ինչը կամաց-կամաց տեղի է ունենում: Աֆչամը այդ հնարավոր

րոլ են ներկայացվել Հագայի միջազգային դատարանում», նեյց Հոֆմանը:

Խոսելով Գերմանիայում Հայոց ցեղասպանության ճանաչմանն ուղղված գործընթացի մասին, Թեսսա Հոֆմանն ասաց, որ դեռ 2005 թվականից գերմանական խորհրդարանում կան երեք միջնորդություններ հայկական ցեղասպանության ճանաչման վերաբերյալ, սակայն դրանք ընթացք չեն ունեցել: Գերմանացի գիտնականի բացատրությամբ, Հայոց ցեղասպանությունը ժխտելու Գերմանիայի մոտեցման հիմնում իրենք իրենց «համադատարարական» համարելու հանգամանքն է:

Արգենտինացի գիտնական Լեանդրո **Դեստոյիսի** խոսքով, միջազգային հանրության կողմից Հայոց ցեղասպանության ճանաչումը կմոտասի դարաբաղյան հիմնախնդրի կարգավորմանը:

սաղաք ենք Ձեզ, Ձեր մեծությանն ու ժողովրդին՝ մեր ցավը հասկանալու, ցեղասպանությունից փրկված մեր հայրենակիցների համար Արգենտինայում աղբյուր և արարելու բարեմոտաս թայթելու արախովելու համար», դարգետի հանձնման արարողությանը ասել է նախագահ Սարգսյանը:

Դեստոյիսի անդրադարձնում հայտնելով դարգետի համար ընդգծել է, որ կիստելով հայ ժողովրդի ցավն ու անընդունելի համարելով ժխտողականությունը, որդես էր թայթել արարության ու ճանաչության համար և սարբեր ի վեր զբարված է այդ կարեւորագույն խնդրով:

Գիտաժողովին մասնակցում են շուրջ 20 երկրից Հայաստան ժամանած բազմաթիվ գիտնականներ, այդ թվում՝ ցեղասպանագիտության բնագավառի ճանաչված հեղինակություններ:

Ա. ՆԱՐԻՆՅԱՆ

«Մեփական ժողովրդին «ցեղասպանությամբ օժտելը» ոչ հայրենասիրություն է և ոչ էլ դիվանագիտություն»

1-ին էջից
«Իհարկե, միջազգային հանրությունը որոշ առաջընթաց գրանցել է այս ուղղությամբ Հոմոսի ստատուսի ընդունմամբ և Ռուսոնայի և Հարավսլավիայի սրբունակների ստեղծմամբ», ասաց նախարարը, ավելացնելով, որ «անկախ աշխարհաբանական կամ այլ օտերից՝ միջազգային հանրությունը թայթել է միասնական լինի ցեղասպանության դատարարման, կանխարգելման գործում: Այս միասնականության բացակայության հետևանքով է, որ մարդկությունն ակամասես է դառնում ցեղասպանության իրականացման նոր փորձերի»:

Գիտաժողովին մասնակցելու համար շուրջ 20 երկրներից ժամանած հեղինակավոր գիտնականներին և փորձագետներին ողջունեց նաև Հայաստանի նախագահը:

«Հայոց ցեղասպանության դառը դատարար մարդկության դատարարությունն ու հիշողության մեջ չճանաչում որդես անցյալի լուր հուշեր. դրանց լրացնելու եկան Հոլոկոստի սարսափները, Ռուսոնայի, Դարձուրի և բազմաթիվ այլ ողբերգություններ: Ցավով, ժխտողականությունն ու ցեղասպանության ուրացումը դեռևս ցարունակում են տեղ զսնել աշխարհում», նեյց նախագահ Սերժ Սարգսյանը:

Նրա խոսքերով, դատարարական դատարարությամբ, գիտնականներն աղաքացիական են միջազգային հանրության համադատարարական զննահատարարման արժանացած դատարարական փաստերը վերանայելուն միջավայրային զուգընթաց որոշ մեծություններ փորձում են արհեստականորեն ստեղծել «սեփական ցեղասպանության» դատարարություններ: «Զանդրադառնալով

մեծանունների առաջացման սարբեր դրադատարարման միայն մեկ բան կցանկանայի նեյց. սեփական ժողովրդին, այսպես ասած, «ցեղասպանությամբ օժտելը» ոչ հայրենասիրություն է և ոչ էլ դիվանագիտություն», ասաց Սերժ Սարգսյանը:

Ըստ Հայաստանի նախագահի խոսքի՝ «Կոծել սեփական մեղքը և կատարած հանցագործությունը՝ նեյցանակում է կատարել նոր հանցագործություն»: Ավելին, այս ցի-միզմը գալիս է աղաքացիներ, որ ոմանք իսկապես չեն ըմբռնում կամ չեն ուզում հասկանալ այն ախարհը, որը մարդկությունը վճարել է դեռևս ցարունակում է վճարել»:

Ցեղասպանությունների սկզբնականում, ըստ Սերժ Սարգսյանի, անհանդուրժողականությունն ու աղաքացիությունն է: «Ավելին, ինչ-

ինչ մասնառնեղ մեծական մակարակով մեծանունների առաջացման ողբերգությունը և անհանդուրժողականության ու աղաքացիության ֆարոգումը, այդ թվում նաև ֆալսափական էլիտայի առաջին դեմքերի անմիջական մասնակցությամբ և ուղղորդմամբ, իրական վսանգ են ստեղծում ու դատարար հող նախադատարարում նոր դժբախտությունների ու ցեղասպանական գործողությունների համար»:

Մեծ եղեռնը յուրաբանցյուր հայ ընտանիքի դառը թակած անհատական և մեր ժողովրդի հավաքական ցավն է, ողբերգությունն ու հիշողությունը: Հայաստանի նախագահը վստահություն հայտնեց, որ «ճանաչումից դեմի ներողամտություն, արդարությունից՝ խաղաղություն սանող հատության ուղին, հանդուրժողականությունն ու համակեցությունը այլընտանց չունեն»:

«Տանադաճակիցներ» անբաժանելի մենասանը

Վրասան է Ադրբեջան հարաբերությունները որքան էլ, թեկուզ դեկլարացիայի, սեռ են որակվում եւ թվում են անամո, բնավ էլ այդպիսին չեն, դարձապես, ինչպես ասում են, նույնանման մտածելակերպով, ինչպես նաեւ հակամարտությունների առնչությամբ մեկ դաշտում գործելու ձգտումը միավորում են այս երկու հարեաններին, որոնց սահմանները, սակայն, չլուծված լինելով, հարեանները են մարտնական: Երկու հարեանների հարաբերությունների վաճառակերպով բնավ էլ սարածաբանի համար ուրախալի լուրերից չէ, սակայն դրանց բացակայության մասին հայտարարությունների սնանկությունն առաջուցում է, որ Կովկասում էլ գրեթե ոչ մեկը արեւելյան շրջանում այն կողմ դեղի առավել փառաբանիչ դիվանագիտություն են հարաբերություններ, չի անցել:

Վրասանն ու Ադրբեջանը իրենց «համադաճակից» սահմանին մի հոգեւոր համալիր ունեն՝ մերկայանալով ադրբեջանական սարածում գտնվող Դավիթ Քարեջիի մենասանը, որի ղեկավարության հարցը վիճելի է Ադրբեջանի համար, մինչդեռ վրացական կողմը ղեկավարում է, որ այն չի կարող որեւէ կերպ փնտրված անարկա դառնալ: Այս առնչությամբ տեղեկություններ էին սարածվել, թե Վրասան Ադրբեջանին առաջարկել է մենասանի սարածից սահմանների հստակեցման ընթացքում ընդգրկել Վրասանի կազմում դրա դիմաց այլ սարածի սալով: Վրասանի ԱԳ նախարարությունը հայտարարել է, որ որեւէ դաժնաբանական հարեանները համաձայնու հարց չի փնտրվում: Տեղեկություններում նշվել է, թե Վրասանը դաժնաբան է մենասանը ստանալու դիմաց սալ այլ սարածից, անգամ վրացական մի գյուղ հեռը:

Այդուհանդերձ, վրաց արտոն-նախարարությունը հավաստեցրել է, որ Ադրբեջանին մենասանը զիջելու հարց երբեք չի կարող դրվել օրակարգում: Ու թեւէ սահմանագծման եւ սահմանագծման աշխատանքները չեն ավարտվել, ու մենասանն էլ խորհրդային հերթական մի անհեթեթությամբ հայտնվել է ադրբեջանական կողմում, Վրասանը որեւէ դաժնաբանական չի դաժնաբանական մենասանը զիջել Ադրբեջանին:

Իսկ Ադրբեջանում այս հարցն, ըստ ադրբեջանական լրատվամիջոցների, չեն ցանկացել մեկնաբանել:

Ա. ԱՆՏՈՒՅԱՆՈՒՅԱՆ

Մոսկվան ադախովագրում է Բաբկուննեցան դեպի մասնաճիւղ

Բիզնես ծրագրեր, սակայն Երեւանի դարազայում Մոսկվան, բացի վերոհիշյալից, կաղված է նաեւ ռազմական, դաժնագրային, դարավոր բարեկամական կաղվածքով:

Այս ամենը ադախովագրում համար բավական է իրեն Երեւանում հնչեցրած նախագահ Մեդվեդեւի խոսքերը եւ նույն Մեդվեդեւի խոսքերը՝ արդեն Բաբկուննեցան Գայրուհիում Գայրուհիի հետ «իրենց Կովկասի համար իրական դաժնագրում ու դաժնագրողներին», իսկ Չիտենակաբերդի բարձունքում հիացավ Արարատ լեռան երեկոյան տեսարանով, հեթոտն զբոսնեց մայրաքաղաքի փողոցներով, ապա Բաբկուննեցանը ասաց. «Մեր երկու երկրների միջեւ՝ Ակաբի ունեն կառավարություններն ու հասարակական կազմակերպությունները, ակտիվորեն ընթանում է համագործակցություն բիզնեսի սարքեր ու լուրսներում: Կարծում եմ՝ այստեղ մենք մեր բան մերմուծելու կարիք էլ չունենք. ղեկավարում է ընդամենը մեթոդաբար զարգացնել եղած հարաբերությունները»:

Եթե այս ամենը, ինչպես նաեւ Ռուսաստանում զանազան հայկական համայնքի անհամեմատ ավելի ազդեցիկ ու կազմակերպված լինելը ադրբեջանականից, բավարար չեն հասկանալու, որ նախագահ Մեդվեդեւը (մանավանդ WikiLeaks-յան վերջին հրատարակումներից հետո, ըստ որոնց՝ Իլիամ Ալիեւը նրան «այնքան էլ նախագահ չի համարել»), «ավելի լայն ժողովուրդ» է Սեբ Սարգսյանին հանդիմանիս, ապա մերկայացնենք roinvest.com դաժնային կայքի հրատարակած տեղեկատվությունը, ըստ

որի՝ «Մոսկվան այն երկրներում, որոնց հետ հարաբերություններն այնքան էլ դյուրին չեն եւ որոնցում առկա է ահաբեկչությունների վտանգ, ադախովագրելու է իր դիվանագիտական ներկայացուցչությունների գոյքը», որպես «վստահավոր» երկիր դաժնային կայքը նշել է նաեւ Ադրբեջանը:

Դիտենցնեմ այս սարի Միսկուննեցան ՌԴ դեպի մասնաճիւղ եւ կանադական Մոնրեալում զանազան հյուպատոսարանը ենթարկվեցին որոշ գործերի՝ ծայրահեղական տեսակետներով անբարեկամ կողմից: Այս հանգամանքը, փաստորեն, ստիպել է Մոսկվային ադախովագրել դիվանագիտական գոյքը, սակայն ոչ Միսկուննեցանը զանազան դեպի մասնաճիւղ, ոչ էլ Մոնրեալի հյուպատոսարանը չեն ընդգրկվել «վստահավոր ցուցակում»: Իսկ այդ ցուցակում են. Եվրոպայից՝ Իտալիայում, Չեռնոգորիայում, Կիպրոսում, Մակեդոնիայում, Սերբիայում, ինչպես նաեւ Թուրքիայում զանազան ՌԴ դեպի մասնաճիւղ: Յուցակում են նաեւ որոշ բաղթան երկրներ, ինչպես նաեւ երկրներ Ասիայից, Ամերիկայից ու Օվկիանիայից: Իսկ ԱՊՊ երկրներից Մոսկվան «վստահավոր է տեսնում» Մոլդովայում,

մասնորոշի հավանական վնասները՝ «ինքնաթիռների եւ հրետանու հարձակումների, շինությունների ադախովագրելու կորստի, հրդեհների, ակաբեկչական ակտերի եւ մի քանի այլ դաժնագրում»:

Ինչ էլ նշանակում ռուսաստանյան այս ցուցակում Ադրբեջանին ընդգրկելը, ցույց կտա ժամանակը: Միայն տեղեկացնենք, որ հարեան երկրում, որտեղ «Բաբկուննեցանը են Գարավային Կովկասի ամենախաղաղ փառքը», «խառնվել» են իրար. սարքեր ռուս գործիչներ ու դաժնագրողներ մարտաբար հարցազրույցներ են տալիս ադրբեջանական կայքերին՝ ցրելու հարեանների «խուճաղը»:

Ի դեպ, ադրբեջանցիներին կարելի է հասկանալ. մեկ սարուց ավելի Վաչինգոնը «արհամարհում է» Բաբկուննեցանը դեպի մասնաճիւղ, իսկ մեկ այլ խոսքը տեսնելով՝ Ռուսաստանը, «հաճախ անցնելով սվալ երկրի ոչ այնքան դյուրին հարաբերությունները Մոսկվայի հետ ու այնտեղ առկա ահաբեկչության ռիսկը», ադախովագրում է Բաբկուննեցանը ռուսաստանյան դեպի մասնաճիւղ:

ՆՈՒՅԱՆ ԱՅՅԱՆ

Ռուսաստանը կգնի «Միսրալ» ուղղաթիռակիրներ

ՌԴ դաժնագրողական նախարարությունը որոշել է գնել ֆրանսիական «Միսրալ» դաժնագրող ուղղաթիռակիր նավեր: Այդ մասին հայտարարել է ՌԴ ՁՈՒ զվարչակարարի ղեկավար Վաչինգոնը, որի ղեկավարության նախագահը Վաչինգոնը ղեկավարում է Վաչինգոնը:

Ռուսաստանը, «հաճախ անցնելով սվալ երկրի ոչ այնքան դյուրին հարաբերությունները Մոսկվայի հետ ու այնտեղ առկա ահաբեկչության ռիսկը», ադախովագրում է Բաբկուննեցանը ռուսաստանյան դեպի մասնաճիւղ:

ՆՈՒՅԱՆ ԱՅՅԱՆ

դաժնագրողական, հարավկորեական եւ գերմանական ընկերություններ: Մրցույթում «Միսրալի» հաղթանակը անակնկալ չեղավ: Ավելի վաղ ՌԴ դաժնագրողական նախարարը ֆրանսիական «Միսրալ» գնումը առաջարկել է եւ որ համադաժնագրողական որոշում արդեն ընդունված է կառավարա-

«գնային դաժնագրողական կհամաձայնեցվեն»:

Պաժնագրողական նախարարությունը ՌԴ ծովային համար դաժնագրողական նավերի մասնակարարման մրցույթ է հայտարարել է 2010-ի հոկտեմբերի 26-ին: Փակ մրցույթին մասնակցել էին ֆրանսիական, իս-

կան մակարդակով: Ֆրանսիայի հետ դաժնագրողական բանակցությունները սկսվել էին 2010-ի մարտի 2-ին: Գործարքի գումարը սույուց հայտնի չէ: Ենթադրվում է, որ կազմում է 1,5 մլրդ եվրո: «Միսրալ» զինվորական ուղղաթիռակիր կառուցումը տեսում է 36 ամիս:

Վստահավոր ընթացիկները չեն կարողանում խանգարել զբոսաճարությանը

Օրերս եզրափակված Շարմ էլ Շեյխ հանգստավայրի լողափերին ընթացիկների կողմից «հարձակումները» եւ լողալու նկատմամբ սահմանված արգելի դեռեւս ազդեցություն չեն ունեցել դեղի Շարմ էլ Շեյխ զբոսաճարային հոսի վրա: Շարմ էլ Շեյխի միջազգային օդանավակայանի ճնշումները խոսքով՝ նախորդ երկու շաբաթների ընթացքում օդանավակայանի ընդունել է 740 ինքնաթիռ եւ 113 հազ. զբոսաճարիկ, իսկ նախադեպ ծրագրված չվերթերը չեն հետաձգվում: Դիտենցնեմ, որ ընթացիկ սարվա դեկտեմբերի սկզբին Շարմ էլ Շեյխի լողափերին արձանագրվել էր ընթացիկների հիմնական հարձակում, վնասվածքներ էին ստա-

ցել երեք ռուս զբոսաճարիկ, մեկ ուկրաինացի, իսկ մեկ գերմանուհի էլ մահացել էր: Ըստ տեղական իշխանությունների՝ մեկնվում է ինչպես իրաւաբան, այնպես էլ երկարաժամկետ միջոցառումների համալիր ծրագիր, որի շնորհիվ հնարավոր կլինի սահմանափակել ոչ միայն ընթացիկների հարձակումները, այլեւ ջրում դժբախտ այլ դաժնագրողների հավանականությունը: Նախատեսվում է, որ բոլոր լողափերին կստեղծվեն կաղի ժամանակակից սարքավորումներով հագեցած փրկարարական հասուկ աշխարհներ, որոնք փրկարարներին հնարավորություն կտան արագ եւ անհրաժեշտ բոլոր միջոցներով համադաժնագրողական

օգնություն ցույց տալու: Բացի այդ՝ հետադարձ կառուցողական կարգիլանման հանգստացողները ոչ միայն կստեղծվեն հնարավոր վստահների մասին, այլեւ կծանոթանան ծովային բնակիչների հետ վարվելու առանձնահատկություններին: Ներկայում Շարմ էլ Շեյխի լողափերին հետազոտություններ կատարող մասնագետների խումբը եկել է այն եզրակացությանը, որ ընթացիկների հարձակումների հնարավոր դաժնագրողական ծրագրում, որով նրանք սնվում են, եւ սուրճողների կողմից ընթացիկներին անկանոն կերակրելը:

Լ. Մ.

Տարավկորեական զորքերի շաբաթի ղեկը հրաժարական է սվել

Գարավային Կորեայի ցամաքային զորքերի ղեկը Գարավային Կորեայի հրաժարական է սվել: Այդ մասին հաղորդում է Ֆրանսիայից, վկայակոչելով երկրի դաժնագրողական նախարարությանը: Բլումբերգ գործակալության սվալներով, նախագահ Լի

Մեն Բակը ընդունել է զորադաժնագրողականի դիմումը:

Գարավային Կորեայի հրաժարական է սվել այն բանից հետո, երբ տեղական մամուլում լուրեր են հայտնվել անցած կայքի հետ կաղված նրա անօրինական գործարքների մասին: «Գերեւալը որոշեց, որ մասնազորումներից հետո ինքը չի կարող մնալ դաժնագրողական», հայտարարել է դաժնագրողական նախարարության անանուն աղբյուրը: Գարավային Կորեայի հրաժարականի դաժնագրողական դաժնագրողական չեն նշվում:

Նոյեմբերի վերջերին հրաժարական էր սվել դաժնագրողական նախարար Կիմ Թե 30-ը: Նա սվալ փայլին դիմել էր, երբ կառավարող կուսակցությունը եւ որոշ փառաբանական գործիչներ փնտրեցին էին նախարարության անվճարական գործողությունները նոյեմբերի 23-ին հարավկորեական Յոնհեյնգո կղզու հրետակոծության ժամանակ: Նախարարին մասնավորապես մեղադրում էին ԿԳԳ-ի դեմ ռազմաօդանավեր չօգտագործելու համար:

Անունայ եղանակը «հասավ» Մերձավոր Արեւելի

Մերձավորարեւելյան երկրներում իսկական ձմեռ է իր բոլոր դրսեւորումներով՝ ուժեղ փամփուրջից մինչեւ հաստ շերտի ձյուն: Արդեն մի ամիս ու Լիբանանում ուժեղ փամփուրջն ու անձրեւը իսկական փամփուրջն են դարձել՝ հասկապես ծովափնյա շրջաններում: Գարավային Կորեայի ղեկավարում է անգամ, որ մեկ հոգի մահացել է, իսկ լեռնային շրջաններում տեղացած առաջ ձյան հետեւանով խնդիրներ են առաջացել բեռների փոխադրման հարցում: Իսրայելում եւս ուժեղ փամփուրջից էլեկտրաէներգիայի ընդհատումներ են առաջացել: Ընդ որում Իսրայելի կենտրոնական շրջաններում ուժեղ անձրեւներ են, իսկ

երկրի հյուսիսում տեղումները ձյան տեսով են: Փոթորիկի հետեւանով իսրայելական Ազոդդայի շրջանում խոսքակալ է մոլորական բեռնատար մավը, անձնակազմին հնարավոր է եղել փրկել: Սիրիայում եւ Գորդանում անձրեւի եւ ձյան տեղումներն աննախադեպ են եւ անսովոր: Երկրային անոնայ ղայմաններ են նաեւ Եգիպտոսում: Սինայի թեկաղզում առաջ տեղումներ են ուժեղ փամփուրջն են, իսկ Կահիրում՝ փոքր ավազային փամփուրջ, ինչի հետեւանով խիստ վաթարացել է ձանադահների եւ Սուեզի ջրանցիկի տեսանելիությունը:

Լ. Մ.

Ավարսյեց «Ճանաչե՛ք հայկական հուշարձանները» եռամսյա ծրագիրը

Երեկ «Երեւոնի» Պատմա-հայագիտական արգելոց-թանգարանում կայացավ «Ճանաչե՛ք Հայաստանի հուշարձանները» եռամսյա ծրագրի վերջին ամսվա միջոցառումը: Համախառն մեծ խումբի մասնակցությամբ անցավ զրոյի արձույթը: Գրքերի ցուցանակներում ստեղծվել են 45 հինգ լեզվով բացատրական ցուցանակներ ոչ միայն ցուցանակների կողմից, այլև եւս 15-ը բանագրանքի ողջ սարածում: Այսօր բանագրանք միակն է, որտեղ նման ծավալուն կարեւոր աշխատանք է կատարվել ծրագրի արդյունքները: Ծրագրի ավարտի հանդիսությամբ ներկա էին եւ հովանավորներ, եւ աջակիցներ, որոնց հասցեին զննահատուկ խոսքեր հղեց թեմի Լեւոնը ու նրանց հանձնեց հուշարձանները:

«20-րդ դար Ֆոնս» կինոընկերության «Հոուն էնսթեյնընթ» բաժինը վերջերս 18 սեսիաներով ցուցադրեց «Գանձարան» է թողարկել «Էլիա Կազանի հավաքածուն» ընդհանուր խորագրով, որտեղ ընդգրկված են աշխարհահռչակ ռեժիսորի 15 կարեւորագույն ֆիլմերը, մեկ նոր անձնական վավերագրական ֆիլմ է 2 «Նամակ Էլիային» ֆիլմեր նախաձեռնված ընդհանուր-ընկերներից՝ Սարհին Սկորտազեյից եւ Զենթ Ջոնսից: Այդ առթիվ լրագրող-կինոնկարաբան Բրուս Դենսիզը հանդես է եկել «Քանգաս Սիթի Սթար» թերթում, որտեղից հոդվածը արձանագրվել է «Արմինյն միտր սիեթթեյթ» շաբաթաթերթում իր նույնանունի 20-ի համարում: Ասորեաբարգանաբար ֆաղվածներ այդ հոդվածից:

Էլիա Կազանը Բրուսի բեմերում եւ Գոլիվուդի էկրաններում իր բարձրակետին հասավ 1930-70-ական հանդես՝ որդես բռնասիրական ժամանակում եւ աշխարհի խաղաղությանը վստահ ստառնադրող: «Թվում է, թե իր արվեստի սոցիալական բովանդակությունը այդքան լուրջ ընդունելու նրա կարողությունն էր, որ կոմիստի առաջ հայտնվելը զայրացրել էր իր ընկերներին», գրելու էր հետագայում Վիկտոր Նավասկին իր «Նեյմիդգ նեյմգ» («Անուններ մասնագետներ») գրքում:

«Էլիա Կազանի հավաքածուն» կարեւոր ներդրում կհնարավետի բնագավառում

Բայց նրա արտերը որդես խառն ուղեկցեց նրան մինչեւ իր կյանքի վերջը: Որոշ ժամանակ մասնակցելու այդ արտերը ճիշտ համարեցին, որիցները՝ սխալ: Հավաքածուն թեւեւ չի անտեսում այդ «վաստը», բայց դրան այնքան մեծ ուշադրություն չի դարձնում: Դրա մասին ինչ-որ Սկորտազեի վավերագրական ֆիլմում, այնուհետ էլ դրան ուղեկցող 100-էջանոց տասկերագար «գրքում» անդրադարձ կա, երբ խոսվում է 1999-ին նրան ղեկավարող Օսկարի կոչում ընդունելու որոշման առաջացրած սարձայնությունների մասին: Որքերս դը Նիոն, Ուոլթեր Բիթն, Կարլ Մոլդերը եւ Սկորտազը կողմ են եղել, մինչ նուրիցները, չնայելով նրան, դեմ՝ այդ որոշմանը:

Բայց նրա արտերը որդես խառն ուղեկցեց նրան մինչեւ իր կյանքի վերջը: Որոշ ժամանակ մասնակցելու այդ արտերը ճիշտ համարեցին, որիցները՝ սխալ: Հավաքածուն թեւեւ չի անտեսում այդ «վաստը», բայց դրան այնքան մեծ ուշադրություն չի դարձնում: Դրա մասին ինչ-որ Սկորտազեի վավերագրական ֆիլմում, այնուհետ էլ դրան ուղեկցող 100-էջանոց տասկերագար «գրքում» անդրադարձ կա, երբ խոսվում է 1999-ին նրան ղեկավարող Օսկարի կոչում ընդունելու որոշման առաջացրած սարձայնությունների մասին: Որքերս դը Նիոն, Ուոլթեր Բիթն, Կարլ Մոլդերը եւ Սկորտազը կողմ են եղել, մինչ նուրիցները, չնայելով նրան, դեմ՝ այդ որոշմանը:

«Հավաքածուն», այդուհանդերձ, կհնարավետի սիրահարների համար մեծ դարձել է, քանի որ բացի առաջին անգամ DVD-ով ներկայացված Կազանի հինգ «Սի ծառ է աճում Բուրկինում», «Վիվա Չառլասա», «Լարախաղացը», «Վայրի գեթը» եւ «Ամերիկա, Ամերիկա» գլուխգործոց-ֆիլմերից, որոնք ֆաղաբանական-սեստական հարցեր են շարունակում եւ սարկոդում «մեթոդ էֆֆիգի» հարցաբանակը, ընդգրկում է նաեւ «Ջեյմս Էնթոնի համաձայնությունը», որը հակասեմական թեման շարունակող առաջին ֆիլմերից մեկն է, «Բուրկինում» (1947) եւ «Խուճապ փողոցում» (1950) ֆիլմերը, որոնք ցույց են տալիս նրա երախտասկան մեթոդին հավասարի մնալու հաստատ համոզմունքը:

Կազանը համարձակորեն կարողանում է խորանալ կեցության ամենաբարձր խնդիրների մեջ, կյանքի ամենասուր հակասությունների ու բախումների մեջ: Բայց նրա «Ամերիկա, Ամերիկա» ֆիլմը, ըստ իս, բավական ձգձգված է, չնայած 19-րդ դարի վերջում եւ 20-րդի սկզբում թուրքիայից ձեռնարկված բռնազաղթածների (հույների եւ հայերի) դեմի ազատության երկիրը (Ամերիկան) ձգձգում է առիճնող ձեռքով ներկայացնում:

Էլիա Կազանը ծնվել է 1909 թ. Կոստանդնուպոլսում, հույն ծնողների ընտանիքում: Նրա իսկական անունը Էլիա Կազանցյուլու է եղել: Ընտանիքը ԱՄՆ է տեղափոխվել, երբ Էլիան ընդամենը 4 տարեկան է եղել: Իր «Նամակ Էլիային» ուղերձում Սկորտազը մեջբերել է Կազանի խոսքերը, որ «դրաման իրական հուզումներ (սիրտ, ասելության, ցանկության, բարկության եւ այլն) առաջացնել է: Եթե ձեռք բերեցիր այն, ուրեմն ստեղծածը եզակի է եւ անսովոր»:

Նա իմր կարողանում էր առաջացնել այդ «իրական հուզումները ինչպես բեմերում՝ յոթններում, այնուհետ էլ էկրաններում, ֆիլմերում: Կազանը վախճանվեց 2003 թվին:

Ն. ՕՐԵՆԿՅԱՆ

Կան: Եվ ահա երեք տարի առաջ Գյումրիում հսկայի ղեկավարող հյուրասու Անտոնի Մոնտալոյի աջակցությամբ, ԱՄՄԻ-ի ծրագրի իրականացում «Վիվա-ՄՍՍ»-ի գլխավոր սնուրե Ուլի 3իրիկյանի, ԱՄՆ-ի USAID/CAPS-ի (ղեկ.՝ Արսակ Ազգարյան) Նորվեգիայի արտերի գործերի նախարարության ֆինանսական աջակցությամբ ընդունվել: Ծրագրի ընթացքում Հայաստանի 175 ղեկավարական-սեստական վայրերում ստեղծվել են 329 հինգ լեզվով ստեղծագրական վահանակներ, 352 ճանապարհային ցուցանակներ, 35 բրայլայն վահանակներ եւ 129 նշաններ, որից 116-ը միայն 2010-ին: 25 հնավայրեր այսօր զինված են հինգ լեզվով ստեղծագրական վահանակներով եւ եւս 6 լեզվով լամինացված թերթիկներով: «Ճանաչե՛ք եւ ղեկավարե՛ք հայկական հուշարձանները» կոչով: Անցած երեք տարիների ընթացքում նվազ են նաեւ թեմաթիկ երթուղիներ՝ «Մեսաբի ճանապարհը», «Թա-

ՍՄԻՐԵՆԱ ՍՄԿՆԵՆ

ԼՈՒՅՍ Է ՏԵՍԵԼ

«Սոցիալական ախտերի լուծման ուղին մեղքից հեռանալն է» Միխայել Եպիսկոպոս Ազապահյանի «Զրույցներ» մեկ գրքում

Այսօր սոցիալական եւ մյուս ախտերի սարածման հիմնական ղեկավարող լուծման ճանապարհը Աստվածաբան չէ, որ որոնում է, այլ ուրիշ ստեղծում: Իսկ Աստվածաբանը չէ, որ հասկանալու է, որեւէ այս, որ գոյություն ունի, մեղքի ղեկավարող է, մեղքի հետեւում: Մարդը փոխանակ իր ջանքերն ուղի մեղքն արձանախիլ անելուն, հակառակ ուղիով: Աստվածաբանը չէ, որ հասկանալու է գնում, ուզում է այդ մեղքը կարգավորել, կանոնակարգել, համակարգի բերել: Բայց դա չի ստացվում, եւ գնալով մի մեղքի ծնում է մեկ ուրիշը: Այս մեղքը Շիտայի հոգեւոր թեմի առաջնորդ Սեւ Միխայել Եպիսկոպոս Ազապահյանին է, որն էլ էր դա արտաստեղծել է իր կանոնավոր անցկացվող «Աստվածաբանը եւ մեղք» թեմաթիկ զրույցներից մեկն է: «Սոցիալական ախտերի մասին էլ եւս համախառն առում եւ, նույն է սրբազանը, որ մեր մեղքի ղեկավարող էր, որ երկրաբանը սեղի ունեցավ եւ այդպիսի մեծաբանակ գոհեցրել: Հատկապես հասկանալու ասածս, ասե՛ք մեծում եւ, որ ես առում եմ, թե դա Աստու ղեկավարող էր, այսինքն՝ եթե մեզ խելով լինեինք, երկրաբանը սեղի չէր ունենա: Դա չէ իմ ասածը, չնայած դա էլ է լրիվ հնարավոր: Այո, եթե մեր մեջ դրական էնեգրիան աս լինե, աս հնարավոր է, որ երկրաբանը

Փիսաժողով նվիրված Ալեքսանդր Հարությունյանի ծննդյան 90-ամյակին

Երեւանի ղեկավար կոնսերվատորիայի Գյումրու մասնաճյուղում կազմակերպվել է միջազգային եռօրյա փիսաժողով՝ նվիրված ակադեմիկոս կոմպոզիտոր, ԽՍՀՄ-ի Գրեթե Ժողովրդական արտերի, ղեկավար մրցանակների դափնեկիր Ալեքսանդր Հարությունյանի ծննդյան 90-ամյակին: Փիսաժողովի բացումը սեղի ունեցավ դեկտեմբերի 14-ին, մասնաճյուղի դահլիճում մասնաճյուղի ներկայությամբ կայացած համերգով: Բազմաստղանոց արվեստագետները ստեղծագործական դիմանկարներ կայացրեց կոմպոզիտոր, արվեստագիտության թեմաթիկ, Երեւանի ղեկավար կոնսերվատորիայի ոլորտի ղեկավար Միխայիլ Կոկոսյանը: Ալեքսանդր Հարությունյանի ստեղծագործությունների բազմառձայնությանն էր նվիրված ԵՊՎ Գյումրու մասնաճյուղի սնուրե Կարինե Ավդալյանի ղեկուցումը: Առաջին օրը նախատեսված մյուս ղեկուցումները վերաբերում էին կոմպոզիտորի սարքերի ստեղծագործական որոնումներին, նրա ժամանակների, մասնաճյուղի ստեղծագործության

Գ. Մ.

Օրվա հետքերով

Ի՞նչ ազգանուն կրնա՞րի Ադրբեջանի նախագահը

Ըստ երեւոյթին, հարեան երկրում որոշել են վերջնականապէս հրաժեշտ անել այն անունին, ինչ «ազգային նույնականացմանը խանգարում է»: Ադրբեջանի ԳԱԱ տեղեկատվական տեխնոլոգիաների գիտահետազոտական ինստիտուտը մակնշել է խորհրդարանի հաստատմանը և ներկայացրել «Ազգանունների մասին» օրինագիծ:

Ըստ այդմ, օրինագիծն ընդունվելուց եւ ուժի մեջ մտնելուց հետո «բոլոր նորածններին համար դասարանի կլինի ներկայում գործող ազգանունների «ով», «եւ» վերջավորությունների փոխարեն գրել «լի», «լու», «օղլու» կամ «սոյ»: Ավագ սերնդի ֆաղափայտների համար «կործի կամավորության սկզբունք»:

Օրինագծի հեղինակները հավաստեցին, որ «դա կվերաբերի միայն ազգութային ադրբեջանցիների եւ նրանց, ովքեր իրենց կհամարեն ադրբեջանցի»:

Արտադրող այն է, որ Ադրբեջանի սահմանադրությամբ ադրբեջանցի են համարվում բոլոր ֆաղափայտները: Այդ սրամտութային, կամավոր թե՛ դասարանի, բոլոր ֆաղափայտներն էլ կարող են ունենալ «ազգային նույնականացմանը համարադասարանող» ազգանուն: Ճիշտ է, օրինագծի հեղինակները մի փոքր «սողանց» թողել են. մարդիկ իրավունք կունենան ձեռք բերելու, այսպէս կոչված «ազգայինացում»:

«Տոհմական ազգանուններ»: Ասենք, եթե ֆաղափայտն ազգութային թափափ է եւ ծնվել է Լեւոնոսում, իրավասու է դասական մարմիններից դասանշնելու, որ անձնագրում ունենա «Լեւոնոս» ազգանունը կամ որդես ազգանուն ընտրի հոր, դայի, նախադասի անձնանունը: Դիցուք Չեյրա Ալիզադ:

Ազգութային թափափն կոչվա՞րի ունենալ «զադե» վերջավորությամբ ազգանուն: Բայց այդ դեպքում, հավանական է, խնդիրներ կառաջանան: Մասնավորապէս, ի՞նչ որոշում տրոհի ընդունի վարչապետ Արթուր Ռասիդովն զիտել ազգանունը եւ այդպիսով ընդունել, որ ազգութային թափ է, թե՛ իրեն համարել ադրբեջանցի եւ կոչվել Արթուր Ռասի: Կամ՝ Ռասիդով, Ռասիդովու, Ռասիդովու: Նույն խնդիրը, հավանաբար, կունենա նաեւ Կովկասի մուսուլմանների հոգեւոր առաջնորդը, որի ազգանունը Փաւազադէ է: Օրենքն ընդունվելու դեպքում նաեւ կհամարվի, որ Ադրբեջանի դեմոկրատիայից մեկը՝ Ռասիդովու են նույնպէս ազգութային թափ է եղել:

Բայց անձնանունափոխումն այն է, թե ի՞նչ ազգանուն կընտրի Ադրբեջանի նախագահը: Բնական է, որ «ազգային նույնականացման» առաջին օրինակը դրոշմ է նա սա: Չակոսյան դեպքում ծիծաղելի կլինի ֆաղափայտներից դասանշնել, որ հրաժարվեն իրենց ազգանունը «ով»

կամ «եւ»՝ ռուսականը հիշեցնող վերջավորություններից:

Իլիան Ալիզադ, ինչպէս եւ մյուս ֆաղափայտները, շատ մեծ ընտրության հնարավորություն ունի: Նա կարող է ընտրել ազգանուն «եւ»-ը դարձապէս զննելու տարբերակ եւ դառնալ Իլիան Ալի: Կարող է կոչվել Իլիան Չեյրազովու: Գնարավոր է՝ նա փորձի հավերժացնել դասի հիւսուհի եւ ընտրի Ալիզադ ազգանունը:

Տարբերակներն, այսպիսով, մի քանիսն են: Բայց խորհրդի կարգով, թվում է, ղեկ է առել, որ նախագահը իր իր ընտրի բոլորովին նոր՝ իր դասունից բխող ազգանուն: Թող կոչվի Իլիան Սուլթանով: Ճիշտ է, ինքն սուլթանական ցեղից չէ, բայց չէ՞ որ ազգանուն ընտրում է ոչ միայն իր, այլ նաեւ զավակի, թոռների համար:

Ի՞նչն է խանգարում, որ նախագահի դասունով գահաժառանգության սկզբունքով զբաղեցնելուց եւ որդուն փոխանցելու մտադրությունը սահմանադրությամբ ամրագրվելուց հետո նա իշխանության կրողի համար ընտրի հնչեղ ազգանուն՝ Սուլթանովը՝ «սուլթանի ցեղից սերված»: Կամ՝ «սուլթանակերպ»:

Իսկ գուցէ «ազգային նույնականացման» հետ կապված օրենսդրական այդ «նախաձեռնությունը» հենց այդ նպատակն է հետադարձում:

ՎԱՏԻՎԱՆ ԱՅԻՆԵՍՅԱՆ

Կլինի՞ հետեւողական դայֆար ընդդեմ կամայականության եւ կոռուպցիայի

Չէի սսի, թե ռուսաստանյան լրատվամիջոցները երեւոյթի ֆաղափայտի հետ կապված սկանդալային իրադարձությունները ու նրա շեշտակի դասունակումը մեկնաբանեցին չարախնդրեմ, ինչպէս Պրիդան են որոշ հայկական թերթեր: Պարզապէս տեղի ունեցածի սոսկ ցարադրումն անգամ («армянские разбои») չհաճախեցին լրատվություն էր գործում, հասկապէս ռուսաստանի վրա: Վերջիններիս համակարգը, անհուշ, մոխրագիւղի կողմն էր, սակայն այն նույնպէս, որ դա սոսկ զգացմունքային էֆորումն էր լինի, այլ ներքին ֆաղափայտության սկիզբ՝ դայֆար ընդդեմ չհնուկիկների կամայականության, ընդդեմ կոռուպցիայի, հանուն արդար ղեկավարության կառուցման, որի կարիքն այնքան զգուս է բովանդակ հայ ժողովուրդը: Ըստ երեւոյթին ժամանակն է, որ երկրի ղեկավարը սարանջաջակի անձն սեսակի էկզոտիկ գունավոր թե անգույն, աղաքնամիտային թե զոլոլոլիական մակամուններով անձանցից: Այդ մարդիկ գործարար են, ձեռներեց, ուրեմն թող զբաղվեն իրենց գործով՝ բիզնեսով: Բայց չի կարելի վստահել նրանց դասական բարձր դասուններ, քանզի նրանք, որդես կանոն, զուրկ են այդ մակարդակի համար դասարանի երկու դայֆարից՝ ինքնակազմի ու հասկապէս՝ կուլտուրայից: Ի դեպ, երեւոյթից ուղարկված մի մեկնաբանության մեջ արտասովոր էր համարվել այն դրակիական, երբ Չայաստանում դասուններ դասուն առաջարկելիս ուսուցիչական չեն առնում անձի կենսագրությունն ու ժողովրդի վերաբերմունքը նրա նկատմամբ:

Բայց այս աղմկաւաս իրադարձութայն ֆոնի վրա փաստորեն աջաբող արվեց մի իրողություն, որը թվում է, անհամեմատ ավելի կարեւոր է ու անհամագոյացնող երկրի բախտի համար: Այդ նույն օրերին հայոց ԶԼՄ-ներն ու հասկապէս հեռուստատեսությունը ի լուր անձնփի (այդ թվում նաեւ սփյուռքի) լայնորեն ազդարարեցին, որ Չայաստանում անձնակոռուպցիոն... կրթութայն համակարգն է: Ոչ թե «պլանդակայն» իրավաբան մարմինները, այլ հայ ժողովրդի նոր սերնդի դաստիարակութայն դրոշմը: Անձնախոյզ երեւոյթից ինչ թե ցաս ֆաղափայտի բախտի համար: Եթե այդպէս է, ուրեմն սա մահալճիւ է ազգին, ուրեմն կմեծանա մի սերունդ, որը որովայնից բացի ուրիշ ինչեւ չի ունենա: Թվում է՝ նախագահը, վարչապետը, Ազգային ժողովը անմիջապէս հրադարձակային բացառութայն կողմնաձեռն այս աստիարակի համար դասարանայն անձից. եթե մեղավոր է, թող ենթարկվի հասարակական դատարանի, եթե անմեղ է, թող վերականգնված բարի անունով վայելի դասունը: Ոչինչ տեղի չունեցավ, ոչ ոք չհասկապեց լրատվամիջոցներից բացի: Արդարապէս Չայաստանի կողմից մի դասարանութայն չկատարուող մանկական խաղ է մարդասիրական ու բարոյական մի ողջ առաքելութայն սաղաթման համեմատ: Բեզլարյանական ծեծկոտուլը մթազնէլ էր անձն ինչ:

Որն է ավելի կարեւոր: ՌՈՒԲԵՆ ՎԱՅՐԱՎԵՏՅԱՆ Մոսկվա

Չայաստանը կկարողանա՞ ճանաչել Ղարաբաղի անկախությունը

1-ին էջից

Չարկ է սակայն նշել, որ ԼՂՀ անկախության ճանաչման հարցը բարձրացնելու դասարանայն խնդիրը սոսկ փլեարկութայն արդունմները կամ ԱՄ-ում օրինաբանի սաղաթմանը չեն, այլ այս անձնի բուր-արդեջանական արձագանքներն են նաեւ: Այդ առունով հասկանալի է ադրբեջանցի հեղինակ Ջավիդ Վելիեւի ղեկսերների 14-ին Նյու Յորքի turkishny.com կայքէջում «Չայաստանը կարո՞ղ է ճանաչել Ղարաբաղը» վերնագրով հրատարակված հոդվածը, որի կրճատ տարբերակը ուսուցիչական են ներկայացնում:

Նույնպէս չհաջողվեց հասնել Չայաստանում Ղարաբաղի «անկախության» ճանաչմանը:

Ղարաբաղի մայրաքաղաք Աստանայում հրավիրված ԵԱԿԿ զագաթաժողովը Ղարաբաղի առնչութայն չընդունեց հայկական եւ ադրբեջանական կողմերին զոհացնող որոշումներ, ինչը սարածաբանուն սրուն է լարվածությունը: Ադրբեջանում վերսին օրակարգ մսավ հակամարտությունը ռազմական տարբերակով լուծելու հարցը, քանի որ Աստանայի զագաթաժողովը չարդարացրեց նաեւ օկուպացված տարածքների ազատման վերաբերյալ Ադրբեջանի ակնկալիքները:

մի, աղա Չայաստանը կձանաչի Ղարաբաղի Չանրադեսութայն անկախությունը:

Սարգսյանի այս հայտարարությունը զուգորդվում էր ԳԳ ԱՄ-ում Ղարաբաղի Չանրադեսութայն անկախությունը ճանաչելու վերաբերյալ օրինագծի քննարկումներով, որը դեռեւս հոկտեմբերի 5-ին օրակարգ էր մտցրել ընդդիմադիր «ժառանգութայն» կուսակցությունը: 131-սեղանոց խորհրդարանում օրինագծի օգտին փլեարկեց ընդամենը 13 զագաթմավոր, եւ դա մերժվեց: Կառավարող կալիցիայի անդամ 3 կուսակցությունները դասձառաբանելով, թե կվճարի Ղարաբաղյան խաղաղ կարգավորման բանակցություններին եւ սարածաբանուն կարի լարվածությունը, հակադրվեցին օրինագծին: Թեւեւ օրինագծին առերեսույթ հակադրվում է նաեւ Չայ հեղափոխական դասակցությունը, սակայն իրականում կողմնակից է, որ Չայաստանը նախան նոր դասերազմը ճանաչի Ղարաբաղի «անկախությունը»: Այդ առունով հասկանալի է Չայաստանի խորհրդարանի արտահայտած հարաբերությունների համընթացումը Նախագահ Արմեն Ռուսսայանի խոսքը: Նրա կարծիքով, Ադրբեջանը դասերազմական գործողությունների կանցնի, հենց որ դասարան կլինի, իսկ դասերազմի վերսկսման դեպքում արդեն ուշ է լինելու Ղարաբաղի անկախութայն ճանաչումը: Չայաստանը, ճանաչելով անկախությունը, դեմ է ցույց տա, որ Ղարաբաղի երաբարակում է եւ դրանով կանխի դասերազմը»:

«Որքան էլ Չայաստանը, զավթելով Ադրբեջանի Ղարաբաղ օրջանը, այնտեղ ստեղծի միջազգային իրավունքի նորմերի հակասող (դասական) կառույց, անցած 16 տարիների ընթացքում ի վիճակի չի եղել ճանաչելու այս կառույցի «անկախությունը»: Թեւեւ տարբեր ժամանակներում Չայաստանի օրակարգի խնդիր էր դարձել Ղարաբաղի «անկախություն» ճանաչման անհրաժեշտությունը, բայց աղադրյուն: Օրինակ, ըստ Չայաստանի առաջին նախագահ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի, Ղարաբաղի «անկախությունը» ճանաչելու դեպքում Չայաստանը հայտնվելու էր օկուպան դասութայն կարգավիճակում: Այդ իսկ դասձառնող Տեր-Պետրոսյանը ձգտում էր, որ Ղարաբաղի հիմնահարցում Չայաստանը կողմ չլինի: Տեր-Պետրոսյանից հետո իշխանութայն եկած դարաբաղյան կլանին

Թեւեւ այդ առունով դասահական չէին Ադրբեջանի Պիլի մեջլիսի փոխնախագահ Չիաֆէթ Սկլերովի հայտարարությունները. «Մենք դեռեւս մեզ ենք վերադասում մեր տարածքների վերադարձման իրավունքը: Ադրբեջանը տարաբանուն է իր իրավունքները դասարանելու բոլոր միջոցներին եւ դա ցույց կտա առաջիկա ամիսներին: Սարգսյանի հետ զրուցելու ժամանակ չունենք»: Նրա ասածները տեղի սվեցին դասերազմի մոտալուս վերսկսման մեկնաբանություններին: Մինչ այդ դասերազմ սկսելու դեպքում Ղարաբաղի հիմնահարցն արձանապէս լուծելու եւ Ադրբեջանի օկուպացիան ընդարձակելու սաղաթմանի մասին եկող Չայաստանի նախագահ Սերժ Սարգսյանը, հաւելի առնելով միջազգային հակազդեցությունը, այս անգամ ասաց, որ եթե Ադրբեջանը ռազմական գործողությունների դի-

մի, աղա Չայաստանը կձանաչի Ղարաբաղի Չանրադեսութայն անկախությունը:

Սարգսյանի այս հայտարարությունը զուգորդվում էր ԳԳ ԱՄ-ում Ղարաբաղի Չանրադեսութայն անկախությունը ճանաչելու վերաբերյալ օրինագծի քննարկումներով, որը դեռեւս հոկտեմբերի 5-ին օրակարգ էր մտցրել ընդդիմադիր «ժառանգութայն» կուսակցությունը: 131-սեղանոց խորհրդարանում օրինագծի օգտին փլեարկեց ընդամենը 13 զագաթմավոր, եւ դա մերժվեց: Կառավարող կալիցիայի անդամ 3 կուսակցությունները դասձառաբանելով, թե կվճարի Ղարաբաղյան խաղաղ կարգավորման բանակցություններին եւ սարածաբանուն կարի լարվածությունը, հակադրվեցին օրինագծին: Թեւեւ օրինագծին առերեսույթ հակադրվում է նաեւ Չայ հեղափոխական դասակցությունը, սակայն իրականում կողմնակից է, որ Չայաստանը նախան նոր դասերազմը ճանաչի Ղարաբաղի «անկախությունը»: Այդ առունով հասկանալի է Չայաստանի խորհրդարանի արտահայտած հարաբերությունների համընթացումը Նախագահ Արմեն Ռուսսայանի խոսքը: Նրա կարծիքով, Ադրբեջանը դասերազմական գործողությունների կանցնի, հենց որ դասարան կլինի, իսկ դասերազմի վերսկսման դեպքում արդեն ուշ է լինելու Ղարաբաղի անկախութայն ճանաչումը: Չայաստանը, ճանաչելով անկախությունը, դեմ է ցույց տա, որ Ղարաբաղի երաբարակում է եւ դրանով կանխի դասերազմը»:

Լեւոնոսի անկախութայն սուգանեց իրեն

Լեւոնոսի անկախութայն Անշեյ Տիմանովիկին սուգանել է ինքն իրեն, հաղորդում է Metro թերթը: Ոստիկանի խոսքերով, ինքն այդպէս է վարվել սուգանվածների օրական նորմայի հետ կապված ղեկավարութայն կարգադրությունը կատարելու համար:

«Ես չէի ուզում դասաստանականութայն ենթարկել օրենսդրութայն գործող նորմերը չխախտած որեւէ մեկին: Ուստի նորման կատարելու համար կանգնեցի երկաթգծի վրա, իսկ հետո ինքն ինքն սուգանեցի», դասուն է Լեւոնոսի անկախութայն: Տուգանքի գումարը կազմել է 6 եվրո:

Լեւոնոսի Fakt.pl էլեկտրոնային հրատարակությունը նշում է, որ երկրի ոստիկանութայն ղեկավարները դեմ չեն իրենց ենթակայների մասնօրինակ արարներին: Ավելին, ոստիկանութայն ղեկավարությունը ոստիկաններին նույնիսկ խորհուրդ է սվել սուգանել միմյանց:

Լրատվական գործունեութայն իրականացնող՝ «Ազգ օրաթերթ» ՍՊԸ, երեւան, Չանրադեսութայն 47: Պետական գրանցման վկայականի համարը՝ 02 Ա Ո 047261, տրանս՝ 18.02.00 ք.: Թողարկման դասաստանայն, գլխ. խմբ. Յակոբ Անտիպան: Տղաքանակ՝ 3000, սարագրան է տղաքութայն 14.12.2010, գինը՝ 100 դրամ, տղաքուն է «Սոյեւն Տղաքան» ՍՊԸ տղաքանում՝ Իսահակեան 28: